

ning. Det her foreliggende Lovforslag gaar jo langt fra saa vidt. Det gaar kun ud paa at give fritagelse for Stempelafgift til et enkelt lille Selskab, der hverken er et egentligt Livsforsikringsselskab eller et blot Agentur for Statsanstalten, men som den højtærede Minister sagde en Mellemting imellem begge. Det er jo imidlertid et Faktum, at Selskabet ikke falder ind under de Bestemmelser, der ere givne i Loven af 2. Februar 1870 om Stempelbegunstigelse for Foreninger, hvis Formaal er at fremme den arbejdende eller ligestillede ubemidlede Klasses Vel, thi ellers havde man slet ikke behøvet at forelægge dette Lovforslag, saa kunde den højtærede Minister ganske administrativt have givet dette Selskab den ønskede Begunstigelse. Det staaar altsaa, saa vidt jeg kan se, ganske ligestillet med andre Selskaber, der arbejde for Livsforsikring, og særlig med saadanne Selskaber, der arbejde for Livsforsikring mellem Arbejdere og dermed ligestillede, som f. Eks. „Dansk Folkeforsikringsanstalt“. Ikke desto mindre foreslaar man her, at dette Selskab af en eller anden Grund skal have en særlig Begunstigelse. Det er nu efter min Mening ved den Stilling, man har indrømmet Statsanstalten, i Forvejen gjort de private Livsforsikringsselskaber, som dog have udrettet uhyre meget nyttigt her i Landet, temmelig vanskeligt at arbejde, og jeg synes derfor ikke, at der er nogen Grund til ved dette Lovforslag yderligere at vanskeliggøre saa nyttige Institutioner som de Folkeforsikringsselskaber, man har. Jeg kan saaledes oplyse, at et Selskab, „Dansk Folkeforsikringsanstalt“, som har arbejdet her en 7—8 Aar, allerede er naaet til at udstede over 60,000 Policier med en samlet Forsikringssum af 18 Mill. Kr., det vil sige en Gennemsnitsforsikringssum af 300 Kr. Det vil heraf ses, at „Dansk Folkeforsikringsanstalt“ arbejder i ganske samme Lag af Befolkningen som det Selskab, her er Tale om. Men dette Selskab faar nu en Begunstigelse, de andre faa det ikke. Nu kan det jo siges; som det ogsaa er sagt: Ja, hvad betyder denne Stempel-fritagelse? Den betyder ikke stort; det drejer sig om fra 15 til 30 Øre for hver Police, og det har saamænd ikke meget at sige i Forhold til de andre Udgifter, der ere knyttede til Erhvervelsen af en Forsikring. Det er nu i og for sig rigtigt nok, det har i Virkeligheden ikke saa forfærdelig meget at sige. Men det, der har noget at sige i Konkurrencen, er, at et enkelt Selskab bliver favoriseret paa de andre Selskabers Bekostning. Ærede Medlemmer

vide alle, hvorledes det gaar til i Livsforsikringsvirksomheden, naar Agenterne rejse ud og søge at skaffe ny Forsikringer. De ville ganske simpelt komme med denne lille Lov; hvis den gaar igennem, og sige: Her kunne I se, her er et Selskab, der har særligt Statsstempel, det er et saa ganske uhyre udmærket Selskab, at Rigsdag og Regering have taget det under sine Vinger og givet det en Særstilling fremfor alle mulige andre Selskaber. Det er de private Selskaber ikke tjente med, og det er, forekommer det mig, ikke korrekt at skaffe dem en saadan yderligere Konkurrence paa Halsen. Det Selskab, jeg før omtalte, „Dansk Folkeforsikringsanstalt“, har i Virkeligheden et meget filantropisk Tilsnit, og det har efter min Mening udrettet uhyre meget godt for Livsforsikringsvirksomheden her i Landet. Det forekommer mig derfor, at naar man ikke tør gaa til det, som jeg allerhelst ønskede, nemlig i det hele taget at fritage Livsforsikringspolicer for Stempelafgift, hvorved man vilde fremme Livsforsikringen i Folket, saa bør man dog gaa saa vidt at lette mere ubemidlede Personer Adgangen til at livsforsikre sig ved i Almindelighed at indrømme Stempel-frihed for Policier op til en 500 à 1,000 Kr. Derved vilde man stille alle Folkeforsikringsselskaber ganske ens og bidrage til, at denne udmærkede Forsikringsform fik større og større Tilgang. Jeg kunde derfor meget ønske, at man var gaaet noget videre, end Lovforslaget er, og jeg ser egentlig ikke nogen Grund til, at man ikke skulde kunne gøre det. Det er dog meget muligt, at man i den korte Tid, der er mellem 2den og 3die Behandling, ikke vil kunne finde en passende Form for en Bestemmelse, gaaende ud paa at fritage Policier paa 500 eller 1,000 Kr. for Stempelpligt, og jeg vil derfor tillade mig af de Grunde, jeg her har nævnt, foruden af de Grunde, den ærede første Taler anførte, at foreslaa, at man overvejer Lovforslaget i et Udvalg.

C. C. Andersen: Jeg vil gerne bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han har forelagt dette Lovforslag. Lovforslaget gaar jo ud paa at yde Stempel-frihed for de Policier, som tegnes i Arbejdernes Forsikringsselskab. Dette Selskab har til Formaal at vække Interesse blandt Arbejderne for Forsikringssagen og at være Arbejderne behjælpelige med at tegne Forsikringer paa den fordelagtigste og billigste Maade. Dette Formaal søger Selskabet naaet ved at staa som et Mellem-